

Zapravil Gospod manastir

Azis

Zabравил Господь монастырь само от души праведни.
Една душа не стига монастырь да си направи.
Че извика Господь Ангела, Ангела, святой Архангел.
Че го на землю изпрати праведна душа да тарси.

Че го на землю изпрати праведна душа да тарси.
Ходи е Ангел, тарси е, никаде душа не найде.
В одно ми село накраја, в една каščа вдовишка праведна душа намери.
Вдовица лежи, умира, деца край неја риščjacha.
Като си, мамо, умираш, нази на кого оставяш?
Седжал е Ангел, слушал е. Многа се жалба најали,
право при Господь отиде и си на Господь думаše.

Не можач, Боге, не можач душа вдовишка да взема.
Деката многа плачеши, плачеши и се молеши.
Не можач душа да взема, седем сирака да оставя.